

[Pia Christmas-Møller]

cember 1987, som blev indgået mellem LO, DA, SALA og FTF. Jeg citerer fra side 1 i læserklæringen:

»På baggrund af de alvorlige udsigter for dansk økonomi er der enighed om, at konkurrenceevnen må forbedres, og at opsparingen må forøges, så der i de kommende år kan opnås en bedre beskæftigelse og en nedbringelse af underskuddet på betalingsbalancen.«

Jeg vil videre citere fra side 4, hvor det hedder:

»Der er endvidere enighed om, at det må tillægges afgørende vægt, at omkostningsudviklingen her i landet ikke overstiger udlandets.«

Der er med andre ord tale om en klar enighed mellem parterne, og det er vigtigt at holde fast i, at omkostningsudviklingen skal holdes i ro.

Overenskomsterne i 1987 og den forudgående lønglidning i 1986 var dyre for os. På trods af at eksportpakke og omlægning af arbejdsgiverafgiften tog det værste af stødet på konkurrenceevnen, er der ikke noget at give af i den nuværende situation. Tværtimod. Løntilbageholdenhed er en forudsætning for at sikre vækst og øget eksport, og det er dermed grundlaget for oprettelsen af nye varige arbejdspladser.

Vi glæder os over, at der er en god vækst i industrieksporten. Den skal fortsætte, og den skal styrkes, så det også kan afspejle sig i beskæftigelsen.

Den anden angrebsvinkel er en målrettet arbejdsmarkedspolitik, som sikrer, at de ledige får reelle muligheder for at genetablere sig på arbejdsmarkedet. Nøgleordene er her uddannelse og matching af arbejdskraftens kvalifikationer og erhvervslivets behov.

Netop i disse dage forhandler Folketinget jo det store forlig om revision af arbejdstilbudsloven, som regeringen har indgået med Socialdemokratiet. Det er en meget fin ordning, som sikrer, at indsatsen lægges langt tidligere i ledighedsforløbet, ligesom ressourcerne bruges langt mere målrettet på en aktiv uddannelsesindsats. Samtidig forhandler vi en videreførelse af de kommunale pligtbeløb til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger for unge, og det i en forbedret form. Jo, der er store og væsentlige tiltag i gang og på vej igennem Tinget.

Regeringen har bebudet en snarlig redegørelse om strukturproblemerne på arbejdsmarkedet. Jeg vil derfor ikke foregribe den diskus-

sion, som vi skal have i den kommende tid, men vi mener, at den diskussion, der vil blive lagt op til med regeringens redegørelse, er utrolig væsentlig og af afgørende betydning for de kommende års indsats.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg ved ikke, om fru Pia Christmas-Møller har talt med økonomiministeren på forhånd, men jeg kan ikke undlade at falde over, at også i det sidste indlæg, vi hørte, manglede der fundamentalt bemærkninger om dansk industris strukturproblemer. Ikke et ord om forskning, udvikling og eksportproblemer. Ikke et ord om, at for mange virksomheder ikke kan finde ud af at samarbejde.

Må jeg ikke gøre opmærksom på, at dansk industri jo ikke lever af kilopriser. Der bliver argumenteret, som om det eneste problem var priserne på de kilo af produkter, vi sælger ude i verden. Det er jo ikke sandt.

Hvad er kommentaren? Hvad er forslaget? Hvor er fornyelsen i den industri- og erhvervs politik, der skal finde sted? Og er der overhovedet noget synspunkt fra Det Konservative Folkeparti vedrørende pensionsopsparing? Det blev heller ikke nævnt.

Rahbæk Møller (SF):

Der er grund til at takke Socialdemokratiet, fordi det har taget initiativ til denne debat.

Det er en af de mest tragiske følger af den siddende regerings uduelighed, at titusinder og flere skal skubbes ud i arbejdsløshed med de alvorlige sociale følger, det indebærer.

Tragedien er så meget desto større, som vi i disse år får en stadig bedre viden om, hvordan vi skaber nye job med fuld hensyntagen til udlandsgæld og naturgrundlag. Men regeringen gør ikke brug af denne viden. Dens politik er efterhånden forfaldet til det mest platte: at skære den offentlige sektor ned efter grønthøstermetoden alene med det formål at kunne love skattelettelser, begyndende med formueskat-ten.

Disse løfter gives, selv om ikke mindst økonomiministeren udmærket godt ved, at der ikke er plads til stigninger i det private forbrug i overskuelig fremtid, og det er derfor rene blålys, som de borgerlige partier stikker befolkningen. Den skærpede konkurrence mellem de